

## AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3209/2016. (X. 17.) AB VÉGZÉSE

### alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Gfv.VII.30.176/2015/4. számú végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

### I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó a Kúria Gfv.VII.30.176/2015/4. számú végzése alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól. Az indítványozó indítványában az Alaptörvény T) cikkének és XIII. cikk (1) bekezdésének (a tulajdonhoz való jog) sérelmére alapította a támadott végzés alaptörvény-ellenességét.
- [3] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául fekvő ügy lényege az indítvány alapján az alábbiakban összegezhető.
- [4] Az indítványozó 2014. július 9-én – mint az érintett gazdasági társaság tagja – törvényességi felüyeleti eljárás iránti kérelmet nyújtott be az Egri Törvényszék Cégbíróságához azzal a céllal, hogy a bíróság állapítsa meg a gazdasági társaság jogellenes működését, és indítson a hivatkozott társaság ellen törvényességi felüyeleti eljárást, illetve a jogellenes működésért felelős tagokat sújtsa pénzbírsággal. Kérelmében előadta, hogy az említett tagok a cég működésére irányadó, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 52. § (1) bekezdése és a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 685/B. § (1) és (4) bekezdése értelmében minősített befolyásszerzőknek minősülnek. befolyásszerzésük létrejöttét – jogszabályban előírt kötelezettségük ellenére – a cégbíróságnak nem jelentették be. Az Egri Törvényszék Cégbírósága, a Debreceni Ítéltábla, majd a Kúria elutasította kérelmeit arra hivatkozással, hogy a hivatkozott tagok esetében nem áll fenn a minősített befolyás.
- [5] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy mivel a minősített befolyás nem került megállapításra, így nem tudta kérni a Gt. 53. § (1) bekezdése alapján a minősített befolyással rendelkező tagokat, hogy piaci értéken vásárolják meg üzletrészt. A hivatkozott tagok tényszerűen fennálló minősített befolyása következtében a taggyűléseken nem tudja akaratát érvényesíteni, sőt – a társaság nyereséges gazdasági tevékenysége dacára – osztalékot sem kap a tulajdonát képező üzletrész után. Állítása szerint a gazdasági társaság addig nem fizet osztalékot, amíg a minősített befolyással rendelkező családtagokon kívül más tagja is van. Mivel a minősített befolyással rendelkező tagok piaci értéken nem veszik meg az üzletrészt, illetve ilyen körülmények között azt harmadik személy sem veszi meg, így az üzletrésze feletti tulajdonjogából fakadó részjogosítványokat gyakorolni nem tudja, annak tartalmát a minősített befolyással rendelkező tagok gyakorlatilag kiüresítették.
- [6] Mindezekből kifolyólag nem rendelkezhet szabadon a tulajdonát képező üzletrész felett, ami sérti az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogát.
- [7] Az indítványozó az Alaptörvény T) cikkének [az indítványból egyértelműen kideríthető módon a T) cikk (1) bekezdésének] sérelmét azon az alapon állította, hogy Kúria ítéletével véleménye szerint lényegében mentesítette a Társaságot egyes törvényi rendelkezések betartása alól, miáltal a jogbiztonság is sérült.
- [8] 2. Az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról.
- [9] 2.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a formai befogadhatósági feltételeknek megfelel. Az indítványt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt törvényi határidőn belül terjesztették elő (a 2015. november 30-i kézhezvételhez képest alkotmányjogi panasz indítványát 2016. január 29-én nyújtotta be),

az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §), a támadott bírói döntést (Kúria Gfv.VII.30.176/2015/4. számú végzése), az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Alaptörvény T cikk, illetve XIII. cikk (1) bekezdés], továbbá a fentiek szerint indokolta azt, hogy a bíróság döntését miért tekinti ellentétesnek az Alaptörvény felhívott rendelkezésével, és határozott kérelmet terjesztett elő a támadott bírósági végzés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1) (1b) bekezdés].

- [10] 2.2. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [11] A tartalmi vizsgálat során az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó érintett – az alapul fekvő ügyben a felülvizsgálati kérelem előterjesztője –, valamint a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, a Kúria támadott felülvizsgálati végzésével szemben további jogorvoslatnak nincs helye.
- [12] 2.3. Az Alkotmánybíróság egyrészt megállapítja, hogy az Alaptörvény T cikk (1) bekezdése nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak, így konkrét alapjogsérelmet sem alapozhat meg {vö. 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [42]}.
- [13] Az Alkotmánybíróság másrészt megállapítja, hogy a jövőben, több egyéb körülménytől is függően, esetlegesen kifizetendő (magasabb) vételárra, osztalékra az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jog védelmi köre nem terjed ki. Az osztalék iránti tagi követelés kötelmi és nem dologi jogi igény, másrészt az üzletrész aktuális piaci ellenértékén történő, meghatározott, konkrét személyek általi megvásárlásának követelése az adott tényállás mellett csak lehetőség, nem pedig dologi jellegű hatalmasság az érintett tag részéről, így ezen igény a konkrét ügyben, nem tartozik az alkotmányos tulajdonvédelem körébe. A „védelmi funkció és szerep csak és kizárólag a már megszerzett tulajdonjog védelmére terjed ki, függő helyzetben lévő, még el nem bíralt bejelentésre, kérelemre, igényre azonban nem” {lásd 3115/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [34]}.
- [14] Az Alkotmánybíróság másrészt megállapítja, hogy a Kúria abban a tárgyban hozott végzése, hogy az érintett tagok részéről fennáll-e minősített befolyás, és az indítványozó Alaptörvény XIII. cikkébe foglalt tulajdonhoz való jog alkotmányos védelmi köre között nem áll fenn alkotmányjogilag értékelhető, közvetlen kapcsolat. A Kúria végzésének nem az indítványozó valamely fennálló, vagyoni értékű tagsági jogának elvonása vagy korlátozása a tárgya {vö. 20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indoklás [186]}, hanem csupán azt állapítja meg, hogy a gazdasági társaság bizonyos tagjai nem rendelkeznek minősített befolyással.
- [15] A fentiek következtében az indítvány nem felel meg egyrészt az Abtv. 27. §-ában foglalt azon feltételnek, hogy a bírói döntésnek Alaptörvényben biztosított jogot kell sértenie, mert jelen esetben az osztalékra, magasabb vételárra való igény nem ilyen jog.
- [16] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel az indítványt – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján – visszautasította.

Budapest, 2016. október 11.

*Dr. Juhász Imre s. k.,*  
tanácsvezető alkotmánybíró

*Dr. Balsai István s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Czine Ágnes s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Salamon László s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Sulyok Tamás s. k.,*  
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/213/2016.

